

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione Christi baiulantis Crucem. Cap. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

meam, & tu quoque commotus fuisses admirans feritatem ciuitatis meæ. Si ergo ego innocens iudicio quoque tuo potestulor ad mortem, & tu scis me mori pro te, quomodo audes peccare, & proinde præbere, occasionem, vt moriar, & crucifigat? Væ cordi duro, quod non mouetur ad misericordiam, dum tractatur causa mortis filij Dei! non inueniet misericordiam, dum ego venero iudicare terram. Accipe igitur, fili, consilium meum credens Deo, Redemptori, & Custodi tuo, & peccata tua, intima compunctione dele. Depone sordes, & mores Adæ veteris, quos didicisti sequens legem membrorum, quibus inimicus est purissimus spiritus Dei. & purgato corde, adhære fortissimè castæ, & immaculatæ legi spiritus mei: ego que remunerabor dulcissimis solatijs breuiem exercitationem mortalis vitæ tuæ.

De consideratione Christi baiulantis crucem.

CAP. XXXV.

EMisti tibi, charissime fili, quinque iuga bouum, quæ dorsum tuum semper ad terram incuruant, vt ad cælum, vbi

sum

sunt thesauri mei, respirare non possis: &
 ego misertus tui elegi ita redimere te, vt
 ferrem pondera tua. Propter hoc postquã
 ingrati ciues Ierusalem fortissimis cla-
 moribus postulauerunt mortem meam,
 & consensit Pilatus furori eorum, impo-
 sita fuit crux valde grauis humeris meis,
 vt portarem omnia delicta tua in corpo-
 re meo super lignum. Considera ergo,
 quomodo exiuit Altissimi Dei filius ba-
 iulans sibi crucem, spectaculo tristissimo,
 quo ferrea corda mouerentur. O quã
 iustè flere deberes cum filiabus Ierusalem
 sequens vestigia mea, quando exiui, vt
 immolarer pro te, extra portam, quasi es-
 sem indignus habitatione dilectæ ciuita-
 tis meæ. Iam verbera consumpserant car-
 nem meam, & sanguis infiniti pretij riga-
 uerat terram sterilem quæ spinas & tri-
 bulos germinauerat, iam vires deficere
 cœperant præ magnitudine dolorum.
 Et tamen onus graue grauatum est su-
 per me, vt satiaetur crudelitas inimi-
 corum meorum abutentium infinita
 mansuetudine mea. Durus es, fili, qui
 proteruè repugnas misericordijs meis;
 tamen si velles vt decet meditari iter filij
 Dei ascendentis in montem vt morere-
 tur pro te; viscera tua commouerentur, vt

aliquando desineres peccare, & sequere-
 ris me. Magna esset felicitas tua, si deside-
 ria carnis, quibus vacas, mutarentur in
 desideria ferendi mecum vitale lignum
 Crucis, usque ad montem visionis, ubi
 visa sunt mirabilia valde prodigia Dei
 Beati, qui portant lignum meum effecti
 socij passionum mearum, nam fient con-
 sortes resurrectionis meae. Beati, qui non
 horrent, sed amant iter montis illius, ubi
 Dei filius cum iniquis reparatus est, qui
 ex ignominia illa elevabuntur ad glori-
 am. Non te frangat, fili, imago tristes Salu-
 toris tui portantis lignum, non cadas
 animo considerans cruce tremantem, & con-
 sumptam vitam meam; haec enim est via
 ligni vitae, quam non inueniunt sapientes,
 prudentes mercatores terrae, sed illi pauci
 electi mei, qui contempserunt leges Me-
 dorum, atque Persarum, & magnificentiam
 am regis Babylonis, ut acquirerent ver-
 solatia, & veras diuitias terrae viuentium.
 Hi sunt qui orantes in abscondito multa
 desiderijs, & suspirijs comitantur & la-
 mentantur me; & videntur sibi audire
 strepitum, & clamores militum festinan-
 tium ad mortem meam. Tu verò, fili, se-
 queris consilia eorum, qui relicto me fu-
 gerunt, & quod peius est, non fugis sola
 metu

metu

metu, sed odio passionis, & mortis illius, qua mundus viuit, & sine qua omnes homines morerentur. Propter quod hortor te, reuertaris ad viam, de qua errasti sicut ouis, quæ miserabiliter periit, ne fortè incidas in fauces lupi illius, qui semper insidiatur gregi meo. Resipisce iã ab errore tuo, fili, considerans me ducem viæ, quæ ducit ad vitam: & surge fortiter à somno, in quo iaces: grandis enim tibi restat via. Vide mitem Dei filium circumdatum à canibus cupientibus absorbere sanguinem eius, & ascendentem ad locum sacrificij vespertini, quo Altissimus Pater eius placatus est. Fuge discordias hominũ discrepantium à rectissima volũtate Dei & ascende ad visionem pacis, in locum vbi apparuit arcus fœderis positus inter cælum & terram. Quid ergo moraris fili? Qui times ascensum habens me comitẽ peregrinationis tuæ, & fidelissimum adiutorem, si fortè deficiat virtus tua? Ascendamus simul, & commoriamur in monte sancto, quem amantissimè respicit clementissimus Pater meus. Sacrificemus holocausta medullata plena dulcissimæ dilectionis, vt mors perdat amaritudinẽ, & rigorem suum. Hæc meditare, fili, & esto fidelis, vt fias particeps redemptionis.

E. s. mea,

mea, & liberatus durissima seruitute peccati, quo grauaris, respices ad priuilegia filiorum Dei, quorum nomina uiuent in sæculum sæculi. Dirumpe uiacula tuorum delictorum, quæ non sinunt te ascendere mecum in montem Caluariæ, ut fruaris suauissimo fructu sanguinis, quem fudi pro salute tua. Tempus nimis breue est, & transeunt dies multi sine fructu, immo cum graui detrimento tuo, quamdiu tardas conuerti ad pretiosissimam amicitiam meam. Curre ergo velociter, & intima poenitentia cordis contriti compensa damnum præteritorum annorum, ut benè tibi sit in nouissimo die. Si sequutus fueris me portantem pondus peccatorum tuorum, ego recipiam te in numerum fidelium amicorum, qui permanserunt mecum in tentationibus meis; quibus datum est, ut post laborem uia, epulentur mecum in amplissimo regno meo.

De consideratione crucifixionis Christi.

CAP. XXXVI.

Postquam crudeles inimici mei cupientes eradere me de terra uiuentium, perue-